

нѣкой: „Защо чукашъ?“ — Масло да извадя искамъ, всичкото масло, което има въ васъ, искамъ да го извадя, вие сте се вкиселили, и сега, като ви очукамъ, маслото ще продамъ, а паритѣ ще турна въ банката и ще ви кажа: „отъ вашето масло имате толкова пари, вземете паритѣ си. Та вие сте хора недоволни — кисело млѣко сте. А въ Парижъ казватъ: киселото млѣко продължава живота. Дѣйствително, киселото млѣко продължава живота, но, ако прѣкисне — разваля го. Докато вие чувствувате глада като единъ потикъ, той гради; но, ако се обърне въ единъ формаленъ гладъ, той разрушава. Всѣко нѣщо е вѣрно до извѣстна степенъ, а невѣрно въ друго отношение.

Примѣрътъ съ това малко момиченце въ София, единъ примѣръ отъ толкова години ми е обърналъ вниманието. Бихъ желалъ всички софиянци да бждатъ като това момиченце, бихъ желалъ всички министри, владици, свещеници, професори, всички учители, всички майки, братя и сестри, всичкитѣ видѣца да бждатъ като това момиченце. Много нѣща сж изчезнали, сж се изтрили отъ моята паметъ, но образътъ на това момиченце седи и ще седи, азъ ще го нося въ моя умъ, като едно скъпо възпоминание. Разбирате ли? Всѣка една негова дума се е запечатила въ паметъта ми, нѣма раздвояване: „Не, не, г-не“. Тѣй е. Единъ моралъ има въ свѣта. Човѣкъ трѣбва да бжде честенъ и самостоятеленъ, съ трудъ и потъ да изкарва прѣхраната си. И тѣй казва Господъ—съ потъ на чело, и затова изпжди Адама и Ева да се научатъ да работятъ, и ние всички сме изпждени да работимъ, да създадемъ единъ великолѣпенъ умъ, едно великолѣпно сърце и да се върнемъ въ духовния свѣтъ забогатѣли.

И този ангелъ казва на Петра: „Стани!“ Сега вие седите въ затвора и сънувате, нѣкой сънува, че е богатъ—чете паритѣ си. Нѣкой мисли вжтрѣ въ затвора, че се жени; нѣкой мисли въ този затворъ, че е много ученъ. Какво ли не мислятъ хората,